

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N^{ro} 18.

Wilno dnia 10 lutego v. s. 1828 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

Względem oddawanych do rekrutów mieszczan, przekonanych o kaleczenie członków.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali: *naprzód*: przesłanej przez Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, P. Radcę Taynego, Senatora i Kawalera, Xiążęcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego wypełnienia kopii *Naywyżey* potwierdzonej opinii Rady Państwa następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, z powodu otrzymanego od Powszechnego Zebrania S. Petersburskich Departamentów Rządzącego Senatu przełożenia, względem oddawanych do rekrutów mieszczan, przekonanych o kaleczenie członków, rozpatrzywszy następujące pytania: 1) jak postępować z mieszczanami i włościanami skarbowymi w takim zdarzeniu, kiedy oddawany na rekruta przekonany będzie o rozmyślnie sobie skaleczenie dla uwolnienia się od zostania rekrutem? i 2) jakim sposobem powinno się odbywać śledztwo o skaleczenie mieszczanina? na rozwiązanie tych pytań *przez opinią postanowiła*: 1) ażeby w karaniu tak skarbowych włościan jak o i mieszczan, za umyślne skaleczenie sobie członków dla uwolnienia się od zostania rekrutem, postępować również, jak i z obywatelskimi włościanami, to jest: na mocy 6go punktu 3go rozdziału Jeneralnego o naborze rekrutów Urządzenia; i że zatem moc *Naywyżey* utwierdzonej d. 4 marca 1812 roku opinii Rady Państwa, co się ściąga karania skarbowych włościan, skutku mieć już nie może; i 2) śledztwo o mieszczanach względem pozornego kaleczenia członków, dla uwolnienia się od zostania rekrutem, odbywać tak, jak postanowiono w ukazie 27 listopada 1813 roku, o skarbowych włościanach, z tą tylko odmianą, ażeby do śledztwa o mieszczaninie, przedstawiać na świadectwie 12stu mieszczan pod przysięgą.” Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: „*Ma być podług tego.*” S. Petersburg 2go listopada 1827.” I *powtóre* sprawki. Rozkazał: o wyżey pomienionej *Naywyżey* potwierdzonej opinii Rady Państwa posłać do wszystkich Urzędowych miejsc i osób dla należytej, do kogo się co z nich ściągać będzie, wiadomości i wypełnienia, ukazy; a do *Nayświętszego* Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Mos-

kiewskich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Moskiewskich Departamentów Zebrania przesłać uwiadomienia. Dnia 28 listopada 1827 roku. (Z Powszechnego pierwszych trzech Departamentów Zebrania.)

O tém ażeby Naywyżey potwierdzonej d. 28 grudnia 1821 roku opinii Rady Państwa, w przyłączonych od Polski guberniach, przy uzyskiwaniu partykularnych długów, nie trzymać się.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów wysłuchał kopii sprawy, wymagającej rozwiązania: czyli się trzymać *Naywyżey* potwierdzonej w dniu 28 grudnia 1821 roku opinii Rady Państwa, w przyłączonych od Polski Guberniach, przy uzyskiwaniu partykularnych długów? Rozkazał: Ponieważ *Naywyżey* potwierdzona 24 lutego 1819 roku opinia Rady Państwa, przez którą rozkazano: wszelkie partykularne uzyskanie od obywateli przyłączonych od Polski gubernii, jak za wexlami, tak i za obligami, odbywać podług praw, temu krajowi zostawionych, nie odmieniona przez drugą *Naywyżey* potwierdzoną w dniu 28 grudnia 1821 roku opinią Rady Państwa, pozwalającą Rządom Gubernialnym długowe zobowiązania się przyjmować do uzyskiwania na dawniejszy osnowie od tych dłużników, którzy, będąc obowiązani przez służbę, nie mogą sami przybyć do tego Policyjnego miejsca, któremu, ze swojego zamieszkania, podlega odpowiadający; podług tego więc Rząd Gubernialny Mohilewski, ostatnią *Naywyżey* utwierdzoną opinią nieprawnie przyjął sobie za przewodnictwo do trzymania się w tamtejszej gubernii, jako na osobnych prawach zostający. Takowe niepostrzeżenie się wskazać jemu dla następney ostrożności, ponawiając, zgodnie z opinią 1go Oddziału 3go Departamentu Senatu, ażeby się on trzymał istotney mocy wyżey wyłożoney *Naywyżey* potwierdzonej opinii 1819 roku, nie ścieśniając się, nieodnosząc się do niey pomienionem postanowieniem 1821 roku; ażeby zaś podobne niewyrozumienia nie zachodziły i w innych przyłączonych od Polski guberniach, dla tego uprzedzenia tamecznym miejscom i osobom, również i dla powszechney wiadomości dać wiedzieć o tem przez drukowane ukazy; a zaś do Departamentów Senatu, do Powszechnego Zebrania Mos-

kiewskich Departamentow i do Najswiętszego Rządzącego Synodu, przestać uwiadomienia. Lisopada 28 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow).

O tém, ażeby sztrafow, naznaczonych za przetrzymywanie włóczegow w tych sprawach, w których dekreta nie weszły jeszcze w moc prawną, na ośnowie N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu nie uzyskiwać.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MO-SCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż przez rezolucyą Sądu Kryminalnego Ekaterynosławskiej Izby 13 sierpnia 1826 roku, osądzono obywateli Tytusa i Ignacego Stockich, za przetrzymywanie włóczegow, osztrafować na rzecz Skarbu każdego piędziesiącią rublami, iakowe sztrafowe pieniądze wciągniono do niedoimki do Powiatowego Podskarbstwa Nowohradzkiego. Lecz w czasie przywiedzenia do wypełnienia pomienioney rezolucyi Kryminalney Izby, Ekaterynosławski Cywilny Gubernator znajdując z jednej strony, iż chociaż ona weszła była na jego potwierdzenie przed wydaniem N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, lecz przezeń potwierdzona niepierw, jak 18 września tegoż roku, z takim przy tém przełożeniem, iż Izba Kryminalna, mając na uwadze pomieniony Manifest i czas potwierdzenia tego wyroku, zastosuje się do niego, a z drugiej, że Noworossyyski Jenerał-Gubernator w podobney sprawie rozwiązał, iż zgodnie z Manifestem 22 sierpnia 1826 roku powinni być uwolnieni od sądu i śledztwa wszyscy ci podsądni, na których rozciąga się ten Manifest, chociażby przed wydaniem jego nastąpiły w sprawach o nie wyroki Izby Kryminalnych, lecz nie były potwierdzone przez Naczelników gubernii; azatem zaleca przez pośrednictwo Rządu Gubernialnego uniechować uzyskanie pomienionych sztrafowych pieniędzy od obywateli Stockich. Izba Skarbowa Ekaterynosławska doprowadzając o tém do wiadomości Ministra Skarbu uprasza o rozwiązanie, na wykreślenie pomienionych sztrafowych pieniędzy z niedoimki, dodając, że one, podług jey opinii, powinny być wykreślone, na mocy ukazu 2 maja 1827 roku, równie jak i nastąpiły na nich do wydania Manifestu dekret Izby Kryminalney, nie tylko że nie był objawiony Stockim, ale też przez Naczelnika gubernii nie był potwierdzony. Porównawszy okoliczności tey sprawy, P. Minister Skarbu znajduje, iż chociaż rzeczywiście przed wydaniem N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, nastąpił wyrok Ekaterynosławskiej Kryminalney Izby, o osztrafowanie obywateli Stockich za przetrzymywanie włóczegow stu rublami; lecz dekret ten nie wszedł jeszcze w moc prawną, ponieważ nie był objawiony podsądnym; a następnie, trzymając się istotnych słów N a y w y ż e y potwierdzoney opinii Rady Państwa, ogłoszoney w ukazie Rządzącego Senatu 2 maja terażniejszego 1827 roku, w którym postanowiono rozciągnąć N a y m i ł o ś c i w i e y darowane

w 1szym punkcie Manifestu 22 sierpnia 1826 roku przebaczenie na sprawy będących pod sądem, w których dekreta nieprzyprawdzone jeszcze do mocy prawney, tenże P. Minister Skarbu poczytuje za sprawiedliwą, uniechować uzyskanie pomienionych sztrafowych pieniędzy z obywateli Stockich, postępując i nadal tym sposobem w wykreśleniu podobnych sztrafow; o czem przedstawia na dalsze rozpatrzenie i rezolucyą Rządzącego Senatu. R o z k a z a l i: Zgodnie z przedstawieniem P. Ministra Skarbu przyśadzony przez Sąd Kryminalny Ekaterynosławskiej Izby z obywateli Tytusa i Ignacego Stockich za przetrzymywanie zbiegow sztraf 100 rubli, na mocy N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku zdjąć. O czém zalecić dla należytego wypełnienia Ekaterynosławskiej Skarbowey i Kryminalney Izbie, a dla jednostaynego w podobnych zdarzeniach postępowania, dać o tém wiedzieć i wszystkim dalszym Izbom i Expedycjom Skarbowym, Izbom Kryminalnym i dalszym równym im mieyscom, Gubernialnym i Obwodowym Rządom przez ukazy; również przez ukazy uwiadomić PP. Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorów i Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi i Ministra Skarbu, a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentow i do Powszechnych ich Zebrań, przestać uwiadomienia. Grudnia 5 dnia 1827 roku. (Z 1go Departamentu.)

O tém, iż nakładany na przemytników wódki pieniężny sztraf, należy uzyskiwać nie poosobno z każdego, ale ze wszystkich razem.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MO-ŚCI Rządzący Senat z powodu zapytania Słobodzko-Ukraińskiej Izby Kryminalnego Sądu: jakim sposobem nakładać sztraf na przemytników wódki w takim zdarzeniu, kiedy przekonanych będzie razem kilka osob o przemycenie wódki od jednego do dziesięciu i więcej wiader, to jest, czy z każdej osoby za całą wódkę, ile się jey okaże, uzyskiwać we troje liczących się na rzecz skarbu sztrafowych pieniędzy, albo ze wszystkich razem. R o z k a z a l i: ponieważ § 41 odkupnych umow nakłada za przemykanie wódki pieniężny sztraf jedynie od ilości przemypanych trunkow, a nie od liczby poymanych na przemykaniu ludzi; zatem potwierdzić wniosek Słobodzko-Ukraińskiej Izby Kryminalnego Sądu, zgodzony z opinią tamiecznego Gubernialnego Prokuratora, ażeby naznaczoną na sztraf za całą przemykaną wódkę we troje pieniężną sumę, uzyskiwać na przyszłość nie poszczególnie od każdej osoby, lecz ze wszystkich przekonanych o przemytaictwo, po równey części, ile po rozliczeniu przypadnie; o czém zalecić jey dla należytego wypełnienia przez ukaz, również przez ukazy dać wiedzieć Ministrowi Skarbu, i innych uprzywileiowanych gubernii Rządom Gubernialnym, 1szym Departamentom Głównych i Jeneralnych Sądow. Grudnia 7 dnia 1827 r. (Z 1go Departamentu.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharzki Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 10 Lutego r. 1828 Roku.

1 Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż z przyczyny zasekwestrowania wszelkiego majątku i własności Grodzińskiego Wice-Gubernatora Radcy Kollegialnego Konstantego Maksimowicza, usunione go od tego obowiązku, z osadzeniem na obwache, z powodu okazania się w znacznej ilości roztrwonienia summ skarbowych, zostających pod jego zarządzeniem, za ewikcyą Rzeczywistego Radcy Stanu Siemiena Tichonowicza Owczynnikowa 1813 roku daną i w Sanktpetersburskiej Cywilney Izbie zajawioną, majątek Kołpaki, w powiecie Grodzińskim położony, nim się odkryje istotny jego właściciel, oddano pod wiedzę Grodzińskiej Szlacheckiej Opieki, z zaleceniem, rozciągnięcia nad nim gospodarskiej administracyi, z zachowaniem ekonomicznego dochodu w zupełnej całości. Tymczasem dla odkrycia sukcesorów do tego majątku Kołpaki, czynione były ze strony Rządu Gubernialnego stosowne rozporządzenia, na skutek których 2gi Departament tutejszego Głównego Sądu uwiadomiał: iż wyżej pomieniony majątek Kołpaki Najmilszemu wiecy 1796 roku nadany był na wieczne i potomne władanie Radcy Dworu Piotrowi Wasiljewowi synowi Zamyckiemu, ten Zamycki testamentem dnia 7 stycznia 1799 roku oddał do rozrządzania Radcy Stanu Siemienowi Tichonowiczowi Owczynnikowu, z tem, ażeby z dochodów tego majątku, krewnym i służącym tego Zamyckiego dawał wszelką jak można pomoc; zatem po śmierci Radcy Stanu a potem Rzeczywistego Radcy Stanu Owczynnikowa, albo sukcesorowie tego Owczynnikowa powinni złożyć dowody na prawo władania majątkiem Kołpakami, albo też krewni zmarłego Radcy Dworu Piotra Wasiljewowi Zamyckiemu, z jako wemi dowodami zechcą się jawnie do tego Rządu, na mocy ukazu 1767 kwietnia 4 dnia, zostający wewnątrz Rosyi w ciągu półroka, a zagranicą będący w rok, od dnia pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia w gazetach; po upływie jakowego terminu, z tym majątkiem, w przypadku niejawienia się sukcesorów, albo też niendowodzenia przez nich prawa na własność tego majątku, postąpiono będzie na ośnowie 7 punktu Instrukcyi Kancellaryi Konfiskacyi 1730 roku.

Sekretarz i Kawaler Tadeusz Afanasowicz.
Naczelnik Stołu Sobolewski.

1 Niżej podpisany plenipotent, dla wiadomości i poinformowania interessowanych następujące w aktach Ziemskich Ptu Wołkowyskiego zapisuję w imieniu aktorki mojej oświadczenie: JW. Zofia z Hrabów Paców pierwiej Potocka dopiero Generałowa Niesiołowska, po śmierci Felixa Hrabiego Potockiego Pułkownika Woysk Pol. w roku 1811 wydarzonej z troygiem dzieci pozostała wdowa, mając niekiedy z dóbr małoletnich, od swych zapisów wolnych, pod rządem Opieki zostających, dostarczane fundusze, na załatwienie kontraktowych interessów, gdy one na ten obiekt były niewystarczającami,

jako matka uczuciami przywiązania i miłości dzieci swoich powodowana, i o wszystko coby stanowić mogło ich dobro dbająca, częstokroć udzielała własnych pieniędzy na wsparcie kontraktowych interessów swoich dzieci; podobają się Opatrzności nprzecznie dwoje dzieci a na koniec dnia 20 junii 1827 roku i ostatnią córkę Izabellę Hrabiankę Potockę, z tego świata przenieść do wieczności; równo więc z utratą ostatniej córki, znikły już wszelkie pierwotrawające powody, dla JW. Generałowej Niesiołowskiej, udzielania własnych funduszy na interessa massy odtąd już obcej, i utrzymywania stosunków z wierzycielami ś. p. Felixa Potockiego, gdyż oyczystą zeszłej Hrabianki fortunę od zapisów oświadczającej się wolną, od dóbr Tykocina w Królestwie Polskim oddzieloną i w obwodzie Białostockim sytuowaną, rodzony jej stryż Jan Alojzy Hrabia Potocki kolejną sukcesyą odziedziczył, w swoje władanie zajął, i przychodzące pobiera intryty. Z powyższych przeto uwag, nie mając JW. Jenerałowa Niesiołowska potrzeby przez wypłaty kapitałów i procentów jak dotąd w zastępstwie za masę ś. p. Hrabianki Potockiej, zwiększać swoich z tą masą rachunków, przez niniejsze oświadczenie zapowiada, że w następność tychże interessów załatwiać nie będzie, a ktokolwiek ma stosunki kredytowe z masą zeszłej Hrabianki Potockiej, ten do spadkobierców jejże massy referować się jest obowiązany. Datt w Wołkowysku roku 1828 meca stycznia 17 dnia.

Plenipotent JW. Zofii z Hrabów Paców Niesiołowskiej Generałowej Woyska Pols., Kolleski Sekretarz. Ignacy Kalenkiewicz.

Roku 1828 januaryi 18 dnia. Przed Aktami Ziemskimi Ptu Wołkowyskiego, po odwołaniu Sądów stawając osobiście W. Ignacy Kalenkiewicz szlachecki Wołkowyski Sekretarz, takowe oświadczenie w sposobie awizacyi do akt podał. Przyjąłem i że jest w aktach poswiadczam.

Kollegialny Sekretarz Regent Ziemski Wołkowyski Józef Kotkowski.

Wolno drukować. Wilno d. 6 Lutego 1828 r. Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

1 Niżej podpisany Exekutor Testamentu zeszłego ś. p. Adama Kozłowskiego Regenta Ziemskiego Powiatu Nowogrodzkiego, w skutek poprzedniczego ogłoszenia mojego, roku idącego miesiąca sierpnia 1 dnia, w dodatku do Gazety Kuryera Litewskiego pod Nr. 90 i 91 zamieszczonego, na termin oznaczony 15 8bra idącego roku do miasta Powiatowego Nowogrodka w Gubernii Grodzińskiej leżącego, przybywszy, lubo znalazłem sukcesorów rzeczzonego Adama Kozłowskiego w dopełnionej liczbie, jednych osobiście drugich w mocy Plenipotencyi, gdy jednak z tych niektóre, tak do natury interesu niestosownie, niedostateczne nadto scieżniające władzę stanowiących, były, żem nie ważnie ostatecznie zamknąć nie mógł, zwłaszcza kiedy przedmiot podziału na głów trzynaście, i

trzech siostr zesłego przypadający, nie z gotowego grosza (procz części) lecz się z Obligow, na zaciwianych w kredycie, i nie pewnych do odzienia masach składa. Na trzech takich w zbliżoney do podziału ziemi mieści się guro pięć tysięcy r. s., w gotowym zaś groszu bydź może 1,500, prócz wydatkow pogrzebu, procesow z dłużnikami, opłaty sta czerwonych przez Testament wskazanych Gorzelskiemu słudze zesłego Kozłowskiego, i dalszych, za wiedzą Exekutora i jednego z konsukcessorow W. Zaleskiego łożonych, które także do kilkuset rubli srebrnych wynoszą; stosownie więc do tego co się powiedziało, Plenipotencye bydź mają sporządzone, w mocy stanowienia wszelkich jak z rzeczy wypadnie układow, tak między sukcessorami wzajemnie, do podziału Papierow, czego sami żądają, jako też z debitorami następnie, w dopominku, lub do poszukiwania na ich należności krokami prawa, przy podziale ziemi praktykowanemi, naostatek do kwitowania jak i kogo ze składu interessu wypadnie; przeto gdyby dać czas doyscia wiadomości ogłoszenia tego sukcessorom, w różnych prowincyach Imperyi zamieszkałym, zkomunikowania się z Plenipotentami, przesłania im prawnych i stosownych do interessu Plenipotencyy, na dopełnienie tego i zebranie się do Miasta Powiatowego Nowogrodka dzień 1 maja następnego 1828 roku naznacza się, i że po upłynieniu tego, w zdarzeniu jakiegys ze strony Sukcessorow nieakuratności przy złożeniu w Kancellaryi Ziemskiej Nowogrodzkiej, obligow, rachunkow, papierow, gotowego jaki się zebrać może grosza wszelkiego, interessowi temu przewodnictwa, dla słabości zdrowia, i odległego od Nowogrodka mieszkania, zaprzestanę, oświadczam.

Xawery Obuchowicz b. Prezydent Depart. 2go Mińskiej Gubernii, Exekutor.

Wolno drukować. Wilno d. 9 lutego 1828 r. A. Powstański Prezes Kom. Cenz. Wileń. Radca Kollegialny i Kawaler.

1 W domu Michela na Ulicy Wielkiej są do sprzedania dwa koniki małego wzrostu z uprzężą, a które są uczone chodzić pod siodłem, także znajduje się tamże kolaska wiedeńska tak nazwana, Szteynwagen ze wszelkimi potrzebnymi do niej rekwizytami.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

1 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski za Dekretem Remissyynym Sądu Głgo 2 Dep. Gubr. Grodzień. w roku 1827 8bra 10 ogłoszonym, na usatysfakcyonowanie kredytorow JW. Jana Zakrzewskiego b. Prezydenta Gran. Lidz. przeznaczony, stosownie do tegoż Remissyynego Dekretu w dniu 7 idącego mca zjechawszy do majątku Chylezyc tegoż JW. Zakrzewskiego w Lidzkim Pcie leżącego, administracją nad tymże majątkiem ustanowił, wymiar Komornikowi polecił, komportacye na debitorze, kredytorach i wszystkich do sprawy wchodzących osobach dnia 23 praesentium do Kancellaryi Ziem. Lidzkiej spełnić się powinna przeznaczył, i dalsze czynności pierwszemu Zjazdowi właściwe zaskuteczniejszy, Sądy swoje do dnia 15 maja roku idącego odroczył. Ażeby tedy na takowy termin wszyscy kredytorowie i pretensorowie do majątku JW. Prezydenta Zakrze-

wskiego dopominki czynić mogący, przed Sądem niniejszym sami osobiście, lub przez prawnie umocowanych, z dopominkami i dowodami stawali, Sąd Podkomorsko Exdywizorski pod utratą pretensy wszystkie interesowane osoby uwiadamia. Roku 1828 mca januaryi 10 dnia.

Wincenty Sieklucki Podkom. Ptu Lidz.

Edward Adamowicz Sędzia Ziem. Lid. Ex.

Zygmunt Szymkowski b. S. G. Lidz. Ex.

Jan Szukiewicz Por. W. Pol. Reg. Ex.

2 Zostający w powierzonym mi Tatarsko-Ułańskim półku Sztabs-Rotmistrz Jan Wysocki, który w zesłym miesiącu październiku umarł, zostawił po śmierci różną własność, składającą się z pojazdów, koni i różnego rodzaju rzeczy: dla odebrania których, po czynionych przez półk odezwach, nikt z sukcessorow zmarłego, mieszkających w Wileńskiej gubernii w Rossieńskim i Telszewskim powiecie dotąd nie przybył; przez niniejsze więc wzywają się, z tem, iż jeśli nikt z sukcessorow zmarłego nie przybędzie z prawnymi świadectwami do ostatecznego przez półk naznaczonego terminu, to jest do dnia 1 marca teraźniejszego roku, do miasteczka Nieświża w gubernii Mińskiej gdzie półk jest rozłożony; wtedy wszelka pomieniona pozostała własność, przedana będzie z publicznego targu, a pieniądze obrócone zostaną na zakłady dobroczynne.

Dowódca półku Półkownik Baron Bolszwinh 1.

3 Od Wołyńskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż oddany jey na ewikcyą przez obywatela Kajetana Malinowskiego 1823 roku 12 lutego, własne jego 200 dusz włościan, ze wszelką ich własnością, ziemią i wygodami, położone w Wołyńskiej Gubernii w Starokonstantynowskim powiecie, we wsi Weremiewce, za nieopłacenie pożyczoney przez tego Malinowskiego summy srebr. 5320 rub. i assygn. rub. 4080 z procentami, będą się przedawać w tej Magistraturze w terminach: 1szym 17, 2gim 21, i 3cim ostatecznym 24 maja 1828 roku, a zatem żyjący kupić tych włościan, zechcą przybyć do tej Magistratury na wyżej pomienione terminy z gotowemi pieniędzmi. Dnia 25 stycznia 1828 roku.

Dożywotni Członek Krynicki.

Sekretarz Kondratjew.

3 Od Wołyńskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż oddany jey na ewikcyą przez żytomierskiego obywatela żyda Faywela Srułowicza Rabinowicza 1817 roku 5 i 7 grudnia, murowany dwupiętrowy dom, ze sklepami, i 5ciu drewnianemi kramami, w gubernialnem mieście Żytomierzu położony, oceniony w samych niepalnych materyałach 4431 rub. 80 kop. assygn., za nieopłacenie pożyczoney przez tego Rabinowicza i za paręką żytomierskiego żyda Faywela Hamermana summy, złotem 237½ czer. zł. i assygn. 6635 rub. z procentami, będzie się przedawać w tej Magistraturze w terminach: 1szym 17, 2gim 21, i 3cim ostatecznym 24 maja 1828 roku, a zatem żyjący kupić ten dom, zechcą przybyć do tej Magistratury na wyżej pomienione terminy z gotowemi pieniędzmi. Dnia 25 stycznia 1828 roku.

Dożywotni Członek Krynicki.

Sekretarz Kondratjew.